

λθῇ γράμματα, τὸν ἐνθουσιασμόν, ῥίπτομεν τὰ περιττώματα τοῦ αἵματος, τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν νεύρων. Καὶ αὐτὰ τιτλοφοροῦμεν καὶ βαπτίζομεν δασκάλους!

Ἐν Ρουμανίᾳ ὅμως, ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐν Σερβίᾳ οἱ πολιτικοὶ γίνονται διδάσκαλοι, καθηγηταί, συγγραφεῖς. Δουλεῖτε πρὸ τοῦ ξίφους ἢ γνώσις, ὧς ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν σκυολόγιον τῶν ἀλιτηρίων!

Ἐὰν ἰδῇτε τὰ ρουμανικὰ φύλλα, θὰ τὰ εὑρητε πλημμυρισμένα ἀπὸ εἰδήσεις, ἄρθρα, μελέτας, φιλολογίαν, δημῶδη ποίησιν καὶ μυθολογίαν ἀκόμη περὶ Μακεδονίας. Ὁ Θεὸς γνωρίζει τί κατάρας, τί πατσαβουργιάσματα, τί ἀπογοητεύσεις τρώγει τὸ ταλαίπωρον «Μὴ Χάνεσαι», διότι ἀπαξ τοῦ μνηὸς γράφει κατὰ τι περὶ Μακεδονίας! Ὁ Ἑβραῖος ἱστορικός Βενιαμὴν καὶ ἡ ἐνεστώσα κατάσταση τῆς Μακεδονίας, ἥτοι ἡ ἐν ἀγωνίᾳ ἀμνηχανία τῆς χρησιμεύουν ὡς βάσις ἱστορικῶν περὶ Μακεδονίας μελετῶν ἐν τῷ ρουμανικῷ τύπῳ. Εὐγνωμῶς οὐκ ἰδίως θερμὰ τονίζονται πρὸς τὸν Βρατιάνον, ὃν ἀνακηρύττουσι μέγαν πολιτικόν, διότι παρέσχεν ὅλα τὰ μέσα εἰς τοὺς Ρουμουνους λογίους νὰ μελετήσουν τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἰδίᾳ τὴν Μακεδονίαν, ὥστε οἱ πολιτικοὶ ἐν γνώσει νὰ ἐργάζονται.

Παντοῦ τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐξωτερικῶν λαμβάνουσι τὰ κυριώτερα φύλλα, ἔχουσι δὲ ἐπὶ τούτῳ μεταφραστάς, ὥστε αἱ κυβερνήσεις νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν γραφομένων ἐν χώραις ἰδίως ἀντιζήλων. Μετάβητε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Τρικούπη καὶ θέλετε εὑρεῖ λογαριασμοὺς ψήφων καὶ συναλλαγῶν. Ὁ Πασχίδης ἐπὶ εἴκοσι πέντε ἔτη ἐπάλλαισεν ἐν Ρουμανίᾳ ὡς ἀθλητὴς καὶ τώρα φορᾷ τῆς πείνας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ ἄλλα τόσα, ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΚΑΙ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Μετά τὴν καθόδον τοῦ κύριου Ἀποστόλη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ

ἀλλὰ ταῦτα θὰ τὰ ἀποκτήσετε βαθμὴδὸν καὶ διαδοχικῶς. Ἐνώπιόν σας ὁ ὀρίζων ἐπεκτείνεται, ἔχετε τὸ μέλλον!

Ἰωάννη, ἀπεβάλετε τὸ ἄγριον περιβλήμα, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ προσβλέπων θεωρητικῶς ἐκ τοῦ Λυκογιάννη δὲν μένει πλέον οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰ ἀγαθὰ καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἅτινα πάντοτε ὑπῆρξαν εἰς αὐτόν τέλος, φίλε μου, κατέστητε ὅ,τι ἤθελον νὰ καταστήτε, ἄνθρωπος!... Ἀ! Πιστεύσατέ το καὶ μὴ λησμονήσητε αὐτὸ ποτὲ, ἰδοὺ ἡ πρώτη καὶ ἡ καλλιτέρα ἀμοιβὴ δι' ὅ,τι ἔσχον τὸ εὐτύχημα νὰ πράξω διὰ σᾶς.

Ὁ Ἰωάννης ὑπεκλίθη καὶ προσεκλόλλησε τὰ χεῖλη του ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ εὐεργέτου του.

— Μὲ ἀγαπᾶτε πολὺ, δὲν ἔχει οὕτω, φίλε μου; εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Ὁ Ἰωάννης ἠνωρθώθη τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων φωτεινοὺς, τὸ μέτωπον ἀκτινοβολοῦν.

— ὦ! ναι, σᾶς ἀγαπῶ, ἀπήντησε, σᾶς ἀγαπῶ ὡς ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη ἀγαπᾷ τὸν πατέρα τῆς!

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐμειδίασε μειδίαμα ἀπάτου ἀγαθότητος. Μετὰ βραχείαν σιωπὴν ἐπανελάθεν:

— Ἰωάννη, μετὰ τρεῖς ἡμέρας μέλλετε νὰ ἀναχωρήσητε ἀπὸ τὸ Ἐπινάλ.

Ὁ νεανίας ἐποίησε κίνημα ἐκπλήξεως.

— Σᾶς φέρω εἰς Παρίσιους.

— Εἰς Παρίσιους! ἐπεφώνησεν ὁ Ἰωάννης.

Ἀποστολιδῶν, ὅστις ἐπλημμύρισε τὸν τόπον μας μὲ ρουσφέτια, καὶ χρηματικὰ ἐντάλματα, καὶ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ἐν μικροτέρῳ κύκλῳ τὴν διαδόχον συναλλαγὴν, ἐλπίσαμεν ἐπὶ τέλους ὅτι θὰ περιορίζετο κάπως ὁ πρωθυπουργὸς ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, μόλην τὴν καλὴν διάθεσιν, ἣν εἶχεν διὰ τὸν ὑποψήφιόν του Παπαδόπουλον. Πλὴν δυστυχῶς, ὅπως πρὸ, οὕτω καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἡ κυβερνήσις διεδραμάτισεν διὰ τῶν ὀργάνων τῆς πρόσωπον ἥμιστα ἠθικόν, διότι δὲν ἔμεινεν οὐδὲν μέσον διαφθοράς, οὐδὲν μέτον πίεσεως, ὅπερ νὰ μὴ ἐτέθη παρ' αὐτῆς; εἰς ἐνέργειαν. Εἰς οἰανδήποτε ἐποχὴν καὶ ἂν ἀνατρέξωμεν, δὲν εὐρίσκομεν ἐκλογὰς ὁμοίας τῆς προχθεσινῆς; διότι καὶ αἱ διασημότεραι ἐκλογαὶ ἐπὶ κυβερνητικαῖς ἐπεμβάσεσιν ὠχρῶσι πρὸ ταύτης, ἣν δὲν διέκρινε μόνον ἡ τρόμος ὅπως ἐκείνας, ἀλλὰ καὶ ἐξώνησις τῶν συνειδήσεων καὶ ἡ διαρπαγὴ τοῦ δημοπλοῦτος.

Ἦθελεν ὁ πρωθυπουργὸς μας ὁ ἐκλεκτός του νὰ γίνῃ ἐκλεκτός καὶ τοῦ δήμου Μεσολογγίου, καὶ ἐπειδὴ ὁ δῆμος δὲν ἤθελε νὰ εὐχαριστήτῃ τὸν πρωθυπουργόν, οὗτος ἔπνευσε νὰ ἐρωτήσῃ τί ἄλλο θέλει αὐτός ὁ κακομαθημένος δῆμος. Καὶ εἶπεν ἐν πρώτοις θέλομεν τοὺς ἐντοπίους ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας, καὶ τάχιστα ἀπὸ πάσης ἐλληνίδος γῆς ἔφερον ἐνταῦθα 50 τοιούτους, μετ' αὐτῶν δὲ συναπέστειλε καὶ ὅσα ρουσφέτια εἶχεν ἀφήσει ὁ θεῖος Ἀποστόλης· ἀλλ' ἡ ἀριεξία τῶν στρατιωτῶν ὑπαλλήλων ἐπλοῦτιζε μὲν μὲ ἰσάριθμα σφαιρίδια τὸ λευκὸν σακκίδιον τῆς κάλπης τοῦ πρωθυπουργικοῦ ὑποψηφίου, κατ' οὐδὲν ὅμως ὠφέλει ταῖς μαύραις παραδοσκακούλες τῶν συμπολιτῶν τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐζητήθη τηλεγραφικῶς ἡ ἀνάκλησις τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν διαρπαστῶν τῶν αὐτοπλήκτων ἀλάτων, φοβεροῦ Λαμπροπούλου, ὅπερ καὶ ἐπέτυχον παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ λαβόντες ὡς ἀντάλλαγμα τῆς διαρπαγῆς

— Μάλιστα. Διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι ὠφέλιμον νὰ γνωρίζετε, πρέπει νὰ ἔλθετε νὰ κατοικήσητε εἰς Παρίσιους, πλησίον μου. Ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι ἀγαπᾶτε τὸν διδάσκαλόν σας κ. Ποπινῶ, θὰ σᾶς ἀκολουθήσῃ. Ἐπὶ τινα ἀκόμη χρόνον, ὁ βίος σας θὰ εἶναι σχεδὸν ὁ αὐτός, θὰ ἐξακολουθήτε ἐργαζόμενος, διδασκόμενος· ὅπως καὶ ἐνταῦθα, θὰ ἔχητε διδασκάλους οἵτινες θὰ συμπληρώσωσιν ὅσον εἶναι δυνατόν καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφοσιώσεως τὸ ἔργον τῶν πρώτων.

— Τὸ πρόσωπον τοῦ νεανίου κατέστη αἶφνης θλιβερόν καὶ παρητέρει τὸν κύριον Λαγγάρδ μετὰ τινος ἀνησυχίας.

— Μαντεύω, Ἰωάννη, τὴν σκέψιν σας· ἐρωτᾶτε κατ' ἐαυτὸν ἐὰν ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη καὶ ἡ μήτηρ τῆς μέλλουσιν ὡσαύτως νὰ ἔλθωσιν εἰς Παρίσιους. Ὅχι, φίλε μου, τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ὀφείλετε νὰ ἀποχωρισθῆτε τῆς Ἑρριέττης.

Ὁ δυστυχὴς Ἰωάννης ἀνεστένεξε καὶ κατεβίβασε τὴν κεφαλὴν.

— Τὸ γνωρίζετε, φίλε μου, ἐξηκολούθησεν ὁ κύριος Λαγγάρδ, κατὰ παράκλησίν μου, ἐξ ἀφοσιώσεως καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἤλθον νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐδῶ πλησίον σας, ὅπως ἐνθαρρύνωσι τὰς πρώτας προσπάθειάς σας καὶ καταστήσωσι τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν σπουδὴν σας ὀλιγώτερον ἐπιμόχλους. Ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη σᾶς ὀφείλει τὴν ζωὴν, τῇ ὀφείλετε ὡ-

ταύτης τοῦ δημοσίου πλούτου, τὰς πολυτίμους ψήφους τῶν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου των Παπαδοπούλου. Ἐκτός δὲ τούτων ὑπῆρχον καὶ ἄνθρωποι μὴ δυνάμενοι νὰ κλέψωσιν ἄλατι, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐσκέφθη ἐν τῇ ἄκρᾳ φιланθρωπιά του καὶ τῇ ὑπὲρ τοῦ Παπαδοπούλου μερίμνῃ του ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς ὀδύνης καὶ τῶν μαρτυρίων ἔπρεπε νὰ παράσχω εἰς αὐτοὺς ὀλίγο ψωμί, καὶ οὕτω ἐκδίδει χρηματικά ἐντάλλαγμα ἀξίας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες διενεμήθησαν εἰς ἀπόρους οἰκογενείας, ἐξαναγκασθεῖσας οὕτω νὰ δώσωσιν ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ψήφον των. — Χάριν δὲ τόσῳ ἱεροῦ καὶ μεγάλου σκοποῦ, νὰ ἐπιτύχη δηλ. ἕνας δῆμαρχος τοῦ πρωθυπουργοῦ, δὲν ἐσῆμαινε τίποτε νὰ διαπομπευθῇ καὶ αὐτὴ ἡ δικαιοσύνη, καὶ οὕτω ἀφέθησαν ἐλεύθεροι πολλοὶ κατάδικοι, καὶ μετὰ θλίψεως εἶδομεν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ πλημμελειοδικείου ἕκ των ἐν τῷ πινακίῳ 40 ὑποθέσεων νὰ συζητηθῶσιν μόνον 10, ἀποσυρθεῖσάν των λοιπῶν ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας. — Ἰσως ὅλα ταῦτα δὲν ἤρκεσαν νὰ μεταβάλλωσι τὸ φρόνημα 7 ἐκλογέων, οἵτινες ἀπήρτισαν τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ πλειοψηφίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐτέθη εἰς κίνησιν καὶ ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία, ἥτις ἐνῶ κατὰ τὸν νόμον ὤφειλεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς νὰ μένῃ ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι, τοῦναντίον περιεφέρετο ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπιδεικτικώτατα ψηφοθηροῦσα ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργικοῦ υποψηφίου· ἀνηγγέλθη τοῦτο εἰς τὸν κ. δικαστικὸν ἀντιπρόσωπον, ὅστις καὶ ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκον του. Ἐπίσης δὲ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐν οἷς ἀναφέρομεν τὸν ἱατρὸν Καζάλην, ἐξίρχοντο τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας καὶ σκανδαλωδῶς ἐψηφοθέρουν, ἐδέχθη δὲ νὰ παρεμβῇ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἵνα μένωσιν οἱ κύριοι οὗτοι ἐν τῇ θέσει ἑταξεν αὐτοὺς ὁ νόμος. — Καὶ ἂν ἡ ἐνέργεια τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐσταμάτα ἔως ἐδῶ — ὑπομονή!

Ἄλλ' οὗτος βλέπων βέβαιον τὸ κατ' αὐτοῦ κτύπημα

τῆς ἰδιαίτερας του πατρίδος ἐπελάθετο τέλεον τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου του δι' ἧς ἀπῆτει νὰ περιφρουρηθῇ ἡ ἐλευθερία τῆς ψήφου, καὶ ἀντὶ νὰ περιφρουρηθῇ ὡς ὄφειλε τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, ὑπεδούλωσε καὶ ἐταπεινώσε τὸ φρόνημα 57 πολιτικῶν ὑπαλλήλων συμπολιτῶν του, ἐξαναγκάσας ἄλλους μὲν νὰ παραιτηθῶσιν εἰκονικῶς, ἄλλους νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα λόγῳ δῆθεν ὑπηρεσίας καὶ ἄλλους νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς θέσεις των καὶ νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα ἀναλώμασι τοῦ δημοσίου ταμείου πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ὑπερφύσωσι τοῦ ἰδίου των υποψηφίου. Τὰ ὀνόματα δὲ πολλῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι» καὶ τῷ «Μὴ Χάνεται». Οὐχὶ δ' ὀλίγοι εἶνε καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι διορισμοῦ ὑπερφύσαντες, ὁρῶμεν δὲ ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸν πρῶτον Σχολάρχην Πύργου, τὸν γνωστὸν ἐκδότην δύο διαφόρων ἀπολυτηρίων ὑπὲρ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ. Ὁ τέως Σχολάρχης ὑπὲρ ἐψήφισε διὰ τὸ ρουσφετί τὸ σχολαρχικόν, καὶ θὰ τὸ λάβῃ, καὶ διὰ τοῦτο συγχαροτηρίων ἀξία καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ αὐτός. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων, οἱ συγκεντρωθέντες στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι προσήρχοντο εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, οὐχὶ ὡς ἄλλοτε χωριστὰ οἱ ἀξιωματικοὶ ὅλοι, ἀλλ' ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν ἐτίθετο εἰς ἐντόπιος λοχαγός, ὅστις παρέμεινε μέχρις οὗ ψηφοφορήσωσιν οἱ στρατιῶται, φρουρῶν ἴσως οὕτω κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐλευθερίας τῆς ψήφου· σημειωτέον δ' ὅτι οἱ στρατιῶται ἐψηφοφόρουσιν οὐχὶ μυστικῶς ἀλλὰ φανερώς δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Διὰ τῆς ἐρωτήσεως τὸν πρωθυπουργόν. Πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν δ' ἐμπνευσιν φόβου καὶ τρόμου ἐγένοντο σφαιριδιοδόται τοῦ πρωθυπουργικοῦ υποψηφίου οἱ θεοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κκ. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀπόστολος Τρικούπης.

Πλὴν καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κτύπημα εἶνε μέγα, διότι ἂν καὶ ἡ ἐν τῷ τόπῳ ἀντιπολίτευσις δὲν ἦτο συμπαγῆς, ἀλλὰ διηρημένη ὡς ὑποστηρίζουσα

σαύτῳ; πολλά· διὰ τῆς εὐεργετικῆς δὲ ἐπιρροῆς τῆς κατ' ὁρῶντος τὸν ὀγλίγωρα τὴν μεταβολὴν αὐτῆς· ἡ μεταμόρφωσις σας εἶναι ἔργον τῆς· χωρὶς νὰ ἔχητε οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, αὕτη ἐπραξε διὰ σας περισσότερα ἢ οἱ διδάσκαλοί σας. Οὗτοι ἀνέπτυξαν τὴν διάνοιάν σας, ἐκαλλιέργησαν τὸ πνεῦμά σας· ἡ Ἐρριέττη ὅμως ἐνίκησε τὴν ἀγριότητα, ἐπράυνε τὸ ἡθὸς σας, ἀνοίξε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν σας. Ὅ,τι ἐξήτησα νὰ πράξῃ διὰ σας, τὸ ἐπραξε. Τὸ ἔργον τῆς ἐπερατώθη.

Ἐλα, μὴ κάμνετε ἔτσι. Καλά. Κλαίετε, διατί; Ἀ! ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Ἐρριέττης σας προξενεῖ λύπην! . . . Μήπως δὲν θὰ ἦμαι πλησίον σας ἐγὼ, τὸν ὁποῖον ἀγαπάτε, ὅπως ἡ Ἐρριέττη ἀγαπᾷ τὴν μητέρα τῆς;

Παιδίον! μέγα παιδίον! Προσπάθήσατε λοιπὸν νὰ καταλάβετε ὅτι ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχουν πράγματα ἀναγκαῖα. Τὴν ἀγαπάτε, συνεισάτε νὰ τὴν βλέπετε καθ' ἑκάστην καὶ νομίζετε ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις σας εἶναι ἀπώλεια διὰ παντός. Ὅχι, φίλε μου, ὄχι! Ἡσυχάσατε λοιπόν· ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, θὰ τὴν ἐπανιδίητε. Μεταβάλλων τὸν βίον καὶ τὴν τύχην σας ὠρκίσθη νὰ σας καταστήσω εὐτυχῇ ἐφ' ὅσον ἐξαρτᾶται τοῦτο ἀπὸ ἐμέ. Γνωρίζω ὅτι χωρὶς τῆς Ἐρριέττης δὲν δύνασθε νὰ ἦσθε εὐτυχῆς· λοιπὸν ἡ Ἐρριέττη θὰ ἦναι σύντροφος τοῦ βίου σας, ἡ σύζυγός σας!

Θέλετε μίαν χαρὰν, πρώτην τινα εὐτυχίαν; Ἀκούσατε ὅ,τι μέλλω νὰ σας εἰπω. . . Ἄλλ' ἴσως ἤδη ἠσθάνητε, ἐ-

μαντεύσατε τοῦτο· ἡ Ἐρριέττη σας ἀγαπᾷ. Καὶ τώρα ἐπιμένετε ὅτι ὁ ἀναγκαῖος οὗτος χωρισμὸς εἶναι τόσον σκληρός; Δὲν θὰ ἔχετε μετὰ τῆς ἐλπίδος ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ὑπομονὴν νὰ περιμένετε;

— ὦ! εὐεργέτα μου, φίλε μου, πάτερ μου! ἀνέκραξεν ὁ νεανίας μετὰ τόνου ἀπεριγράπτου.

Καὶ καθὼς ἐν παιδίον ἀφοῦ ἐπιτιμηθῇ, ἀπαιτεῖ θωπείας, ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν ἐλαφρῶς νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ κ. Λαγγάρδ.

Οὗτος ἐνηγκαλίσθη καὶ ἔσφιγγεν αὐτὴν ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ στήθους του. Μόλις ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τὴν συγκίνησιν αὐτοῦ.

Ἐπὶ στιγμὴν ἐπεκράτησε σιωπῇ, ἔπειτα ὁ κ. Λαγγάρδ ἐξηκολούθησεν:

— Ἰωάννη, μέχρι τοῦδε δὲν ἀπηύθυνα πρὸς σας οὐδεμίαν ἐρώτησιν περὶ τῆς ἡλικίας σας· δὲν σας ἠρώτησα ποίας ἀναμνήσεως ἠδυνήθητε νὰ τηρήσητε ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας σας· σήμερον λίαν θὰ μὲ εὐχαριστήσετε ἐὰν μοῦ εἴπητε ὅ,τι ἐνθυμείσθε. Γνωρίζω ἤδη πολλὰ πράγματα ἐκ τοῦ παρελθόντος βίου σας, ἀλλὰ θὰ λογισθῶ εὐτυχῆς ἐὰν σας ἀκούσω ἀφαιρούμενον τὰ τῶν ἀρχαίων ἰδίως ἀναμνήσεών σας.

— Ἀπαντα ταῦτα εἶναι λίαν ἀόριστα, πολὺ συγκεχυμένα ἐν τῇ μνήμῃ μου.

Ἄδιαφορον· ἐπιθυμῶ νὰ ἀκούσω.

6 υποψηφίους δημάρχους, ο υποψήφιος του πρωθυπουργού, επλειοψήφισε **13** μόνον ψήφους του κ. 'Αχιλ. Τσιμπούρακη υποψηφίου του κ. Δεληγεώργη. Οί δε υποψήφιοι Πάρεδροι και Δημοτικοί Σύμβουλοι του πρωθυπουργού απέτυχον οίκτῳ, επιτυχόντων διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τῶν υποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ τόπου καὶ μεγάλην ἴσως εὐχαρίστησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀναγράφομεν ὅτι ὁ θεὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ—Θεμιστοκλῆς Τρικούπης, ὡς πολίτης ἀπολαμβάνων μεγάλης ἀγάπης παρὰ τῶν συμπολιτῶν του, ἐκτεθείς ὡς δημοτικὸς Σύμβουλος ἀπέτυχεν ἔλσεινὰ μειοψηφίας τοῦ τελευταίου συμβούλου ἑκατοντάδας ψήφων. Ὁ πρωθυπουργὸς, ἐμάθαιμεν ἀμέσως, δυσηρεστήθη κατὰ τοῦ Δήμου μας. Ζήτημα δ' ἀπασχολοῦν τὴν πόλιν εἶνε τί θ' ἀποφανθῇ τὸ Πρωτοδικεῖον; τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐπηρεάσθη ὑπὸ τῶν μέσων ἅπερ δέθεσεν ὁ πρωθυπουργὸς ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου ἡ οὐ;

Υ. Γ. Οἱ παρικιτηθέντες ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας ἐλθόντες, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰς θέσεις των, μᾶς ἔφυγαν ὅλοι, καὶ τοὺς πλείστους καθὼς ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων, τοῦ Τηλεγραφεῖου Ἀθηνῶν, κλπ. καλῶς τοὺς δέχεσθε.

Μεσολόγγιον, τῇ 5 Ἰουλίου 1883.

Ἐγὼ

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 13 Ἰουλίου

Ἐρωτᾷς, φίλτατε Βλάσιε, ποῦ σοῦ ἄφησα τοὺς ἀντισημίτας τῆς Κερκύρας; Εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν δι' ἀνακρίσεις καὶ ἀφωροχάρτια. Δὲν σοῦ ἔκαμα λόγον περὶ αὐτῶν, διότι δὲν ἔδωκα μεγάλην σημα-

Ἄν νεκρίας ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σκεπτικός, ἔπειτα δὲ ἤρξατο οὕτως:

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἀνάμνησίς μου εἶνε ὅτι εὐρίσκομαι ἤδη ἐντὸς δάσους ἡμιενδεδυμένος, γυμνόπους, οὐδὲν φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τρέχιον ἐντὸς τῶν λοχμῶν. Ὡς μόνον σύντροφον καὶ φίλον ἔχω λευκὴν αἰγά, ἥτις ἦτο ἡ τροφὸς μου καὶ ἥτις ὑπῆρξεν ἐφ' ὅσον ἔζησε τὸ μόνον, τὸ μοναδικὸν ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης μου. Ὅταν πεινώ καὶ διψῶ καὶ δὲν εὐρίσκω τί νὰ φάγω ἢ νὰ πῶ, γονατίζω καὶ θηλάζω τὴν αἰγά. Ἀ! ἡγάπόμεθα πολὺ ἡμεῖς· τὴν ἡκολούθουν πανταχοῦ. Ὅτε ἀπεμακρύνετο ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα βοσκήσῃ, καὶ δὲν τὴν ἔβλεπον, ἐφώναζα. Ἀμέσως διὰ βελάσματος μοῦ ἀνταπεκρίνετο. Ἐτρεχα πρὸς τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκετο καὶ μετ' ὀλίγον ἔβλεπα ὅτι ἀνεφαίνετο τρέχουσα πρὸς ἐμέ· τότε με ἐθώπευεν, ἐγὼ δὲ τὴν ἐνηγκαλιζόμην. Τὴν νύκτα τὸ θέρος ἐκοιμώμεθα καὶ οἱ δύο ἐπὶ τῶν βρύων εἰς τοὺς πρόποδας δένδρου ἢ ἐν τῷ μέσῳ μεγάλων χόρτων, ἐνηγκαλισμένοι.

Εἴχομεν καλύβην ἐν τῷ δάσει, εἶδος σπηλαίου, ὅπου εἶχον θέσει ἀχυρίνην στρωμνὴν, ἐκεῖ κατερεύομεν τὸ θέρος, ὅταν ἔβρεχεν ἢ ὅταν αἱ νύκτες ἦσαν δροσεραὶ καὶ τὸν χειμῶνα, διὰ νὰ περιφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸ ψῦχος, τὸν ἄνεμον καὶ τὴν χιόνα.

Πρωῖν τινὰ ἐγειρόμενος εἶδον τὴν αἰγά μου ἀκίνητον, μὴ ἀνορθοῦσαν ὡς συνείθιζε τὴν κεφαλὴν, ἵνα με προσβλέψῃ

σίαν, διότι ἀντελήφθην ὅτι κάθε ἄλλο εἶνε τὸ φρόνημα τῆς Κερκύρας παρὰ ἀντισημητικόν, καὶ τοῦτο κατέδειξε καὶ ἡ τελευταία δημοτικὴ ἐκλογὴ, ἡ ὁποία ἀνέδειξε δύο ἐκ τῶν προϋχόντων Ἰσραηλιτῶν δημοτικούς συμβούλους διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Μὴ φοβεῖσαι λοιπὸν διωγμούς παρομοίους τῶν ἐν Ρωσίᾳ, οὔτε δίκας παρομοίας τῶν ἐν Πέστη. Εἶνε τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα τόσῳ ἀνεξίθρησκον! καὶ εἶνε τὸ ἐν Κερκύρᾳ τόσῳ σημητικόν! !

Ἐπειτα τὸ σημητικὸν ἐνταῦθα στοιχεῖον εἶνε τόσῳ συνδεδεμένον μετὰ τὰς καθεστηκυίας ἀρχάς, μετὰ τὸν ἐπιτυχόντα δήμαρχον, μετὰ τὴν Ἀστυνομίαν του, ὥστε οὐδὲ θριξ τοῦ τελευταίου Ἰσραηλίτου δύναται νὰ κινδυνεύσῃ. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ τελευταῖος Ἰσραηλίτης ἐθεώρησε καθήκον του νὰ πανηγυρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ δι' αὐτὸ ἴσως ἐξακολουθοῦσι μέχρι σήμερον τὰ μεθεόρτια τῆς πανηγύρεως.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Σπυρίδωνι, μετὰ τὴν τριήμερον ἀργίαν, μετὰ τὴν φωταψίαν καὶ τὰς μουσικὰς συναυλίας τῆς ἐπομένης, μετὰ τὴν ἀνάρτησιν ἐν πάσῃ βετρίνᾳ τῆς φωτογραφίας ἢ τῆς χαλκογραφίας ἢ τῆς χρωματολιθογραφίας τοῦ κ. Θεοτόκη, εἴχομεν τὸ Σάββατον τὸ ἑσπερας ὥραϊαν βενετικὴν νύκτα ἐν τῷ λιμένι καὶ τὴν Κυριακὴν ἄλλην ἐπίδειξιν καὶ πανήγυριν ἐν Μανδουκίῳ ὡς ἀπόδοσιν τρόπον τινα καὶ ἐπισφράγισιν τῶν ὅλων ἐορτῶν. Ἡ ἐν τῷ λιμένι ἐπιθαλασσία ἐορτὴ κέντρον εἶχεν ὑπερμεγέθη ἄκατον (μαούναν) φωταγωγηθεῖσαν πλουσίως διὰ φανῶν καὶ βεγγαλικῶν, ἐν ᾗ παρετέθη δεῖπνον εἰς τὸν ἐπιτυχόντα δήμαρχον ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς, πολλαὶ δὲ ἄλλαι λέμβοι φωταγωγημέναι καὶ τὸ πλῆθος τῶν συρρευσάντων θεατῶν εἰς τὴν παραλίαν (μουράγια). Τὸν κ. δήμαρχον ἅμα εἰσελθόντα ἐχαιρέτισαν ἐνθουσιῶδεις ζητωκραυγαὶ καὶ ὁ ἐθνικὸς ὕμνος· τῆς ἐλευθερίας (!!), πρὸς ἐξίσωσιν δὲ τῶν βα-

καὶ μεθ' ὅπως. Τὴν ἐκίνησα, ἐξέβαλον τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὴν κραυγὴν, τὴν ὁποίαν μακρόθεν ἤκουεν, ἀλλὰ μάτῃν περιέμεινα νὰ μοὶ ἀνταποκριθῇ διὰ βελάσματος. Τὴν ἐνηγκαλίσθην καὶ ἤρχισα νὰ τὴν φιλῶ στρεφόμενος ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς, ἀλλὰ δὲν ἐκινεῖτο, ἔκειτο νεκρά, ψυχρά. Τότε ἐξέβαλον διαπεραστικὰς κραυγὰς, ἔκλαυσα, ἀλλ' ἡγνόνουν ἀκόμη τί πράγμα ἦτον ὁ θάνατος.

Τέλος κατεκλίθην καὶ πάλιν πλησίον αὐτῆς καὶ κλαίων, θρηνῶν αὐτὴν καὶ ἐναγκαλιζόμενος ἔμεινα παρ' αὐτῇ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα. Προσεπάθησα πολὺ νὰ θηλάσω, ἀλλ' ἡ αἰξὶς νεκρὰ δὲν εἶχε πλέον γάλα. Τὴν ἡμέραν ἀπεφάσισα ν' ἀφήσω τὴν αἰγά, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω τὴν τροφὴν μου εἰς μέρος τι, ὅπου εὐρίσκον τεμάχιον ἄρτου, ἐν ᾗ δύο ἐψημένα ἐν τῇ ἀνθρακῇ γεώμηλα καὶ ἐνίοτε σπανίως ὅσπου ἔχον ὀλίγον περίξ κρέας.

Τὸ μέρος, ἐν ᾗ ἔθετον τὴν τροφὴν μου ταύτην, δὲν ἀπείχε πολὺ μεγάλης οἰκίας, ζοφεράς καὶ σιωπηλῆς, τὴν ὁποίαν φοβισμένη ἐπλησίαζα διότι ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτῆς ἀνθρωπος, ὅστις μοὶ ἐνεποίει τρομερὸν φόβον. Καὶ μολαταῦτα δὲν ἐξήτει νὰ με κακοποιήσῃ, ἀν καὶ ποτὲ δὲν μοῦ ἀπηύθυνε τὸν λόγον. Δὲν ἐνθυμούμαι νὰ ἤκουσα ἐκ τοῦ στόματος του ἄλλο τι ἢ εἰδός τι γρυλλισμοῦ ἑμοῦ με ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔκτοτε συνεχῶς προσέβαλλον τὴν ἀκοήν μου εἰς τὸ δάσος τοῦ Μαρτίλ.

(ἀκολουθεῖ)